

מוגש לפניכם סיפור אמיתי,

סיפור שעובר אצלינו מדור לדור

עם מסר שאומר: "קחו איתכם אותי",

ודעו איך לעמוד בנסיונות – את הנפש למסור.

סיפור המחזק אותנו בקיום התורה,

באמונת חכמים – בדרך המסורה.

באהבת הבורא – ברוח שהורה,

בשמחה, בגאווה ובהרבה גבורה!

לפני שנים לא רבות בכלל

חי סבינו ר' יחזקאל מנדלבוץ צ"ל

כאן בעירונו- עיר התורה והחסידות,

איש של חסד, ענווה ופשטות.

הרבה סיפורים נוכל לספר על מעשיו הגדולים,

כמו אמירת תהילים ומעשי חסד נעלים,

וכעת בחרנו לשתף בסיפור המוכיח-

למי קרא מן החזו"א צ"ל "גיבור כח".

לסבא ר' יחזקאל צ"ל - ברשותו,

היתה רפת פרות שממנה היתה פרנסתו

כל השבוע עמל ויגע וראה ב"ה ברכה,

ובשבת היה גוי עושה את המלאכה.

בשנת תש"ד הוחלט מהממשל

שאין יותר להעסיק פועלים ערביים כלל.

ואז נשאלה השאלה הקשה,

מי יחלוב את הפרות בשבת הקדושה???

היו רפתנים שהורו לעצמם

שהנזק ודאי מתיר שיחלבו בעצמם,

וכך היו עושים את המלאכה-

וחולבים את הפרות ביום השבת – מקור הברכה.

סבינו צ"ל פנה לחזו"א – גדול הדור

בשאלה איך עליו לנהוג ועל קדושת השבת לשמור,

האם החליבה ע"י יהדי מותרת?

האם התורה מתירה או אוסרת?

וגם כשהסביר הסב למן החזו"א

שהרווחים שיש לו מהעמל המתיש,

הרווח הינו בחכירה

והוא רק על יום אחד של מכירה

ואם החלב שנחלב בשבת לא ימכר-

לא יהיו רווחים והפסד לא יאחר...

ומן החזו"א צ"ל הורה בדעת תורה

שהחליבה בשבת ע"י יהודי – אסורה.

ובכדי שלא לגרום לפרות צער בעלי חיים

יש לחלוב את החלב על הרצפה ולא לתוך כלים,

ולגבי ההפסד על החלב שיאבד,

ברכו החז"א- **"אתה לא תפסיד מזה"**

וסבינו צ"ל באמונה ובגבורה

לא זז מדעת התורה.

בשבת היו מגיעים כל מיני סקרנים,

ביניהם שכנים ובעיקר רפתנים

לראות את ה"משוגע" – קראו לו כולם כך,

שכביכול מפסיד את כל החלב שנשפך..

‘חצקל חצקל’- הם קראו לעברו:

"לך לבית הכנסת ותאמר תהילים

אנחנו נחלוב לך את החלב לתוך הכלים".

ושוב, הסבא בגבורה איתנה

לא התייחס ומאום לא שינה.

וכדי לתאר במקצת את הכמות

שנשפכה כל שבת בנאמנות:

לכל פרה יש בכל יום 500 ליטרים של חלב לחליבה

ולסבא היו 9 פרות – כ 450 ליטרים של אהבה-

אהבה לשבת ואהבה לבורא,

והוכיח זאת לכולם שבאו לראות את כל מה שקורה...

ואפילו החזו"א שהעריך את המעשה,

את העמידה בגבורה בנסיון הקשה

תלה מודעה בביה"כ הליגמן ללמד ולהוכיח

ובה היה כתוב: **"יש בינינו גיבור כח"**

וסבתינו תחי' שאת כל זאת זוכרת

לנו תמיד מספרת ואומרת

שחבורתיה מתל אביב היו מגיעות ביום ראשון וראו,

ובתמימותן לא הבינו ותמחו:

"מה זורם כשביל לבן"?

זה היה ממש לא מובן..

זה היה עוד מזרם החלב שעדיין לא שבת

והמשיך וזרם (מרב הכמות) עוד מיום השבת.

ולאחר שהבנו את כמות החלב

ואת ההפסד ש"כאילו" מובן מאליו

נוכל לנסות להבין את עוצמת הנסיון והגבורה

של לקבל באהבה דעת תורה,

לשמור את השבת כהלכתה ובהידור

לשמוע בקול גדול הדור ולאסור את האסור.

ואכן, התקימה ברכתו של הרב

וסבינו לא הפסיד – הרווח היה כה רב.

לאחר מספר שנים מאותו המאורע

נוכחו כולם לדעת מה שארע.

בניהם ונכדיהם של הרפתנים האחרים

שהתירו לעצמם כל מיני התרים,

וחיללו את השבת בחליבת הפרות

לא זכו לראות נחת מצאציהם – מהפירות

ובניהם - צאצאיהם לא זכו להמשיך וללכת

בדרך המסורה והשייכת.

ואילו סבינו היחיד שזכה

שבו ובצאצאיו התקימה הברכה,

הברכה הנדירה מגדול הדור-

"אתה לא תפסיד מזה" – שברכו במאור.

ואנו נכדותיו הקשורות לאילן

רוצות שואפוות – מולן

להמשיך באותה הדרך,

לדעת, לבחור ולהוקיר את הערך.

נודה ונישא תפילה לבורא העולם

שזיכנו להשתייך לעץ המושלם,

יהי רצון –

שאלן המשפחה ימשיך לפרוח

ונזכה גם אנחנו להיות "גיבורי כח".

ולעשות במועשינו

לבוראנו ולסבינו- רק נחת רוח!!!